

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΟΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δραχ. 10
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . Δραχ. χρεοσφ. 15

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΜΙΤΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται

Πρὸς τὸν κ. Ἱ. Λαμπροδίνην διηγητόρον

Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΘΩΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΓΕΓΡΕΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (τὰ ἐν Ἀλβανίᾳ γινόμενα καὶ ἡ ὑπο-
δεικνυομένη ὑπὸ τῶν πραγμάτων ὁδὸς εἰς Ἀλ-
βανίαν καὶ Ἑλλάδα) — Οἱ ξένοι περὶ ἡμῶν.
(Ἡ δύναμις τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ φιλοπατρίᾳ
αὐτοῦ. Ἀρθρον τοῦ ἀναποκριτοῦ τοῦ «Ἐσπε-
ρινου Ταχυδρόμου». — Ἡπειρος. — Ἀγγέλματα
καὶ θρύλοι. — Ἡ ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον γυμναστικὴ καὶ
ἀθλητικὴ σήμερον. (Ἐκθεσίς τοῦ συμβουλίου τοῦ
Συνδέσμου τῶν ἀθλητικῶν καὶ γυμναστικῶν σπο-
ματείων). — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Ἐπιφυλλίς. (Διά-
λεξις τοῦ κ. Δ. Κανλαμάνου περὶ τοῦ Ἰωάννου
Μωρέως). — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 7 Ἀπριλίου 1910

«Υπὸ τὰ ἀναρχικά κινήματα, ἐγράφομεν
τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, τῶν ἀδαμάστων
ὁρεοειδῶν τοῦ Ἰπὲρ καὶ τῆς Πρισρένης κρύ-
πεται ἐμβρυώδης, ἀλλ' εὐρωστός καὶ βιώσι-
μος ἡ ἐθνικὴ συνειδήσις τῆς Ἀλβανίας, ἡν
δεξιότατα ἐκκοίμισε μέχρι τοῦδε ὁ ἀπολυταρχι-
κὸς πανισλαμισμὸς, ἡν μωρότατα συνετάραξεν
ὁ συνταγματικὸς παντουρκισμὸς». Τῷ ὄντι δὲ
ἡ προσπάθεια τῶν Νεοτούρκων τοῦ νὰ ἐξοσμα-
νίσωσι τὰ πάντα ἀποτελεῖ νέαν μορφήν τῆς
ἀνικανότητος τῶν Τούρκων νὰ διοικήσωσι ξέ-
νους λαούς, νέαν ἐκδήλωσιν τῆς χρονίας ἀναρ-
χίας τοῦ τουρκικοῦ κράτους τοῦ ἱστορικῆν ἀπο-
στολὴν ἔχοντος νὰ διεξάγῃ ἀκήρυκτον, ἀλλ'
ἀπροκάλυπτον πόλεμον κατὰ τὸν δορυαλώτων
λαῶν τῶν ἐν αὐτῷ οἰκούντων.

Μέχρι τοῦ νῦν τὸ τουρκικὸν κράτος ἐρεῖσμα
ἔχει τὴν θρησκείαν καὶ κεφαλὴν τὸν χαλίφην.
Ἀπὸ τοῦ συντάγματος καὶ ἐφεξῆς εἰς τὴν θρη-
σκείαν ὑποκατέστη ἡ φυλὴ· καὶ ὡς τότε, ἐπὶ
ἀπολυταρχίας, ἐχθροὶ τοῦ κράτους ἦσαν πάν-
τες οἱ ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ λαοὶ οἱ μὴ πιστεύ-
οντες τὸ κοράνιον, οὕτω νῦν πολέμοι τῆς αὐ-
τοκρατορίας εἶναι πάντες ὅσοι δὲν εἶναι ἐν τῇ
θελούσῃ νὰ γίνωσι Τούρκοι. Οὕτω δὲ ἡ νεο-
τουρκικὴ μανία τοῦ συμψηφίσαι τὰ πάντα ἐν ἐνὶ,
τοῦ ἀποτελεῖσαι ἐκ πασῶν μίαν φυλήν, τῆς
συγχωνεύσεως ὅλων τῶν ἐθνῶν εἰς ἓν καὶ μόνον,
τὸ τουρκικὸν ἔθνος, εἶναι νέον στοιχεῖον ἐσω-
τερικῆς ἀποσυνθέσεως τῆς τουρκικῆς αὐτοκρα-
τορίας. Εἰς τοὺς χριστιανούς Ἑλλήνας, Σέρ-
βους, Βουλγάρους, Ἀρμενίους προστίθενται
ἤδη οἱ μουσουλμᾶνοι Ἀράβες καὶ οἱ μουσουλ-
μᾶνοι Ἀλβανοί, τοῦτους δὲ δὲν θὰ βραδύνωσι
νὰ μιμηθῶσι καὶ οἱ εἰς τὴν ἐσχάτην βαθμίδα
τοῦ ἀνθρωπισμοῦ τελούντες Κοῦρδοι.

Ἐξ ὅλων τῶν ἐθνῶν τῆς ἐλληνικῆς χερσο-
νήσου, ὅσοι ὑπέκυψαν εἰς τὴν βίαν τῶν τουρ-
κικῶν ὅπλων, μόνον οἱ Ἀλβανοὶ ἀπέβαλον τὴν
πολιτικὴν τὴν ἀνεξαρτησίαν σὺν τῇ θρησκείᾳ
μετ' ἡρωϊκοῦς αὐτόχρημα ἀγῶνας. Καὶ ἀπέ-
βαλον τὸ θρησκευμα, ἵνα περισώσωσι ἀβία-
στον τοῦ οἴκου τὸ ἄσυλον, ἵνα διὰ τοῦ κορα-
νίου περισώσωσι τὴν ἐθνικὴν τὴν αὐτοτέλειαν,
ἵνα ἀποσοβήσωσι τὴν κίνδυνον νὰ γίνωσι δοῦ-
λοι. Ὁ ὁρμητικὸς καὶ ἀνυπόμονος χαρακτήρ
τῶν Ἀλβανῶν μετὰ τὴν ὑπάτην ἔντασιν τῶν
δυνάμεων αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθλοις τῆς κατὰ τῶν
Τούρκων ἀντιστάσεως, οὗς ἀπηθανάτισαν αἱ
ἀριστεῖαι τοῦ Γεωργίου Καστριώτου, μετὰ τὴν
ἥτταν ἐγαλακτώθη καὶ προσεδιήθη ὑπὸ τῆς
ουαδικῆς καὶ ἀξιοθρηνητοῦ ἐκείνης ἀποκαρ-
τέρσεως, ἥτις ἐξώθησεν αὐτὸν μόνον ἐκ πάν-
των τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν, ἐφ' ὧν ἠπλώθη
ἡ ἀποπικτικὴ πάσης πολιτικῆς καὶ ἐξημερω-
τικῆς ἀρετῆς σκιά τῆς ἡμισελήνου, νὰ ἀσπα-
σθῇ τὸ ἀσιατικὸν θρησκευμα τοῦ Μωάμεθ, τὸ
ἐκ τῆς φύσεως αὐτοῦ ἐν Ἀσίᾳ μόνον καὶ Ἀ-
φρικῇ καὶ παρ' ἀγρίοις μόνον λαοῖς δυνάμενον
νὰ ἐκβόλῃ.

Ἡ δὲ νεοτουρκισμὸς ἀπειλεῖ νὰ ἀφαίρεσθαι
τοὺς Ἀλβανούς καὶ εἰς τὴν ἡθέλησαν νὰ διαφυλά-
ξωσι τὸν μωαμεθανισμὸν ἀσπαθέντες. Νῦν
ζητοῦσι παρ' αὐτῶν εἰς ἀπέμεινεν αὐτοῖς ἴδιον
γνώρισμα τῆς φυλῆς τῶν, τὴν γλῶσσαν, τὸ
Παλλάδιον τῆς ὑπάρξεώς τῶν, περὶ ὃ συγκεν-
τρῶται ὅλη ἡ ὑπερηφάνεια τῶν Ἀλβανῶν,
ὅτι ὁ ἑθνικὸς φιλοτιμία τῶν περιήγαγεν αὐ-
τοὺς πλέον ἢ ἀπ᾽ εἰς ὀλεθρίας παρεξηγήσεις
πρὸς τὸν ἱστορικῶς, γεωγραφικῶς, ἠθικῶς καὶ

φυλετικῶς ἀδελφὸν λαόν, τὸν ἐλληνικὸν λαόν.
Ἡ εὐθιξία αὕτη παρέσυρε πολλοὺς τῶν
προϋχόντων Ἀλβανῶν, χριστιανῶν καὶ μωα-
μεθανῶν, μέχρι τῆς τυφλώσεως, ὥστε νὰ μὴ
βλέπωσιν ἄλλον ἐχθρὸν τῆς ἀλβανικῆς φυλῆς
ἢ τοὺς Ἑλλήνας, ὥστε νὰ ἐξωθῶσι τὸ ἀλβα-
νικὸν ἔθνος εἰς τὸ νὰ συντάσσεται μετὰ τοὺς χει-
ρίστους ἐχθροὺς τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ χερ-
σονήσῳ καὶ νὰ μὴ βλέπωσιν, ὅτι οἱ ἀπὸ ποτε
ἐξασθένεις τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ χερσο-
νήσῳ ἂν ἀνακόπη τὴν πρὸδον αὐτοῦ, τῶν
Ἀλβανῶν προπαρσκευάζει τὴν φυλετικὴν ἐξ-
αφάνισιν ἐν τῷ ὅκεανῳ τοῦ νοτιοσλαβισμοῦ,
ὅστις γοργῶς κυλεῖ τὰ κύματά του ἀπὸ βορρᾶ
διὰ τῆς Αὐστρίας, ἀπ' ἀνατολῆν καὶ ἀρκτου
διὰ τῆς Σερβίας καὶ Βουλγαρίας.

Εἰς τὸν φυλετικὸν ἐχθρὸν Ἀλβανῶν καὶ
Ἑλλήνων, τὸν σλαβισμὸν, προστίθενται νῦν
καὶ οἱ Τούρκοι, αὕτη δὲ ἡ τύχη μετὰ τὴν τυφλὰ
τῆς παραπάτηματα καὶ μετὰ τὰς ἀσυνειδήτους
συμπτώσεις ἔρχεται νὰ διδάξῃ Ἀλβανούς καὶ
Ἑλλήνας, ὅτι τυφλὴ αὕτη βλέπει εὐκρινέστε-
ρον τῶν πραγμάτων τὴν ἀλήθειαν ἢ οἱ ὀρθα-
λμοὺς ἔχοντες Ἀλβανοὶ καὶ Ἑλληνες καὶ συν-
αδελφῶναι ἀμφοτέρω τὰ φύλα ταῦτα διὰ τῆς
κοινῆς κατ' αὐτῶν ἐχθρας τῶν παραληρούντων
ἐν τῇ μανίᾳ τῆς τῶν πάντων ἐξοσμανίσεως
Νεοτούρκων.

Καιρὸς νῦν νὰ ἀναβλέψωμεν Ἀλβανοὶ καὶ
Ἑλλήνες, ὅπως μὴ γινώμεθα ἐκαστοτε παί-
γνια τῶν Ῥωμοῦνων, τῶν Βουλγάρων, τῶν
Τούρκων τελευταῖον. Καιρὸς—καὶ ἀπευθύνου-
μεν τὴν συμβουλὴν ταύτην τὸ ἐκατοστὸν ἡρῶν
ἔτι πρὸς τὰς ἀσυνειδήτας πλήθη, ἀλλὰ πρὸς
τοὺς ὀλίγους πρωτοστάτας τῆς ἀλβανικῆς ἀφ-
ημιώσεως—νὰ διδάσκω, ὅτι ἔχουμε ἀνάγκην
ἀλλήλων, ἵνα τηρήσωμεν τὰς ἐν Εὐρώπῃ κοι-
νὰς τῆς τετρακισχιλιοτοῦς ἱστορίας ἡμῶν, ἐν
αἷς γείτονες καὶ συγγενεῖς, ἂν μὴ ἐντελῶς
ὁμαίμονες καὶ γνήσιοι ἀδελφοί, ἐγεννήθημεν
δὲ εἰς ἀκούων τοὺς κλαυθμηρισμούς τοῦ ἄλλου,
ἀνετράφημεν πλειστάκις διὰ κοινῆς τροφῆς,
ἔστιν ὅτε ὁ εἰς δανειζόμενος τὴν τροφήν του
παρὰ τοῦ ἄλλου, καὶ ἠυξήσαμεν ἀρδεύοντες
τὴν ἱστορικὴν κοινήν ἡ ἰδιαίτεράν εὐχλειαν διὰ
κοινῷ αἵματος· νὰ διαγνώσωμεν, ὅτι ἡ ἔρις
περὶ τοῦ μέχρι τίνος ἐκτείνονται τὰ ὅρια τοῦ
ἑλληνισμοῦ καὶ μέχρι ποῦ τὰ τῆς Ἀλβανίας
εἶναι ἡ παγίς, ἡν ἱστώσιν οἱ χεῖριστοι τῶν
ἐχθρῶν μας, ἵνα εἰς αὐτὴν ἐμπέτοντες ἀρή-
σωμεν ἀφύλακτον καὶ ἐπιβέβαιον εἰς τὰς ἐπι-
δρομὰς τῶν τῶν πατρῶν οἶκον· ὅτι ὀφείλομεν
πρῶτον νὰ ἐπικρατήσωμεν τῶν κοινῶν ἐχθρῶν
διὰ κοινῆς ἐνεργείας, ἔχομεν δ' εἶτα τὸν και-
ρὸν νὰ μοιρασώμεν τὸν οἶκον τοῦτον βέβαιον
ὄντες, ὅτι οὗτοι οἱ Ἑλλήνες εἶναι τὸσον ἰσχυ-
ροί, οὗτοι οἱ Ἀλβανοί, ὥστε οἱ μὲν νὰ κατα-
πνίξωσι τοὺς δέ· ὅτι ἀπέναντι Σλάβων, Αὐ-
στριακῶν, Τούρκων Ἀλβανία καὶ Ἑλλάς ἀπο-
τελοῦσι μίαν φυλήν, μίαν πατρίδα, μίαν γῶ-
ραν, ὅτι ὁ προσβάλλων τὴν Ἀλβανίαν εἶναι
καὶ τῆς Ἑλλάδος ἐχθρὸς καὶ τάνάπαλιν καὶ
ὅτι ποῦ θὰ κυριαρχῇ ἡ ἀλβανικὴ καὶ ποῦ ἡ
ἑλληνικὴ γλῶσσα εἶναι ὑπόθεσις οἰκογενειακῆς
Ἀλβανῶν καὶ Ἑλλήνων, ἡν οὕτω θὰ λύσω-
σιν, ὅταν τὰ ὅρια Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας ἀπο-
κατασταθῶσιν ἀκέραια κατὰ πάσης ἐξωθεν
προσβολῆς.

Αὕτην τὴν ἀντίληψιν πρέπει νὰ καλλιερ-
γήσωσιν ἐν αὐτοῖς Ἑλλήνες καὶ Ἀλβανοὶ
καὶ κατ' αὐτὴν νὰ ρυθμίσωσι τὰς ἐνεργείας
τῶν κατὰ τὸν μᾶλλον ἐπείγοντα, ἀλλὰ καὶ
εἰλικρινέστατον τρόπον, ὅπως φθάσωσιν εἰς
τὸν τελικὸν σκοπὸν νὰ μείνωσιν Ἑλλήνες καὶ
Ἀλβανοὶ ἐν τῇ χερσονήσῳ, ἀφ' ἧς κινδυνεύ-
ουσι νὰ ἐξωσθῶσι πολὺ μᾶλλον ἐκ τῆς ἰδίας
τῶν ἀνοίας ἢ ἐκ τῆς δυνάμεως τῶν κοινῶν
ἐχθρῶν τῶν.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ
ΕΝ ΤΗ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙᾳ ΑΥΤΟΥ.

Νεαρός, ἀλλὰ σοφός, ποιητὴς μᾶλλον ἢ δημοσιο-

γράφος, Ἰταλός, ὁ Γουλιέλμος Ἐμμανουήλ, ἀν-
ταποκριτὴς τοῦ «Ἐσπερινου Ταχυδρόμου» τῶν Με-
διολάνων διεκρίθη ἐν ταῖς πρὸς τὴν ἐφημερίδα ταύ-
την ἐπιστολαῖς τοῦ ὑπὲρ πάντας τοὺς ἐξ Εὐρώπης δη-
τῆν προσφάτον ἡμῶν ἐπαναστάσαν καὶ ὑπῆρξεν ὁ μό-
νος, ὅστις ἐν τόσῳ βραχεῖ χρόνῳ ἐνεσθῆκεν εἰς τὰ
αἰτία καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς ληξάσης πολιτικῆς ἐξ-
εγέρσεως. Ἀποδοτέον τοῦτο εἰς τὴν μέθοδον τῆς
ἐρευνῆς τοῦ ἡ τὸν ἀκραϊνὴν φιλελληνισμὸν τοῦ πα-
ρασφύρατα αὐτὸν νὰ βλέπῃ ὅτι ἡσθῆκεν καὶ προσ-
εδοκᾷ· Τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀδιάφορον, ἀφ' οὗ ἡσθῆ-
χῃς πάντοτε τοῦ ὁδοῦ καὶ τοῦ ἀλθροῦς καὶ ἀφ' οὗ
οὕτω κατῳρίσθη νὰ μὴ ἀδικῇ μήτε τὴν ἐπανά-
στασιν, μήτε τὸν τόπον μας, καὶ νὰ ἐκλύσῃ τὴν
ὑγνομουσὴν μας διὰ τὴν συμπᾶσθῃ φωνήν, ἡν ἐρ-
ρήξῃ περὶ ἡμῶν ἀπὸ τῶν στηλῶν ἐνὸς τῶν δοκι-
ματῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων τῆς Εὐρώπης
καὶ ἐνὸς τῶν ἐθνῶν, πρὸς ὃ κατὰ τὴν τελευταίαν
δεκαετίαν ἀνεσώσαμεν ἐπ' αἰσίοις τὰς εἰλικρινεῖς
τροφεύρας, ἃς ὑποδεικνύουσιν εἰς ἀμφοτέρους τοὺς
λαούς, ἰταλικὸν καὶ ἐλληνικόν, τὸ ἐν πολλοῖς κοι-
νὸν αἷμα, τοῦ πολιτισμοῦ ἡ ταυτότης, τῶν πολιτι-
κῶν περιπετειῶν ἡ ἀναλογία, τὰ ἐκ τῆς γεωγραφι-
κῆς θέσεως κοινὰ συμπερόντα, αἱ ὁμοιοιότητες τῆς ψυ-
χῆς ἀμφοτέρων τάσεις.

Τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀγάπην τοῦ ἐμαρτύρησεν εἴπερ
ποτὲ καὶ ἄλλοτε ὁ διαπρεπὴς Ἰταλὸς δημοσιογράφος
ἐν προσφάτῳ τινὶ ἀνταποκρίσει τοῦ, ἐξ ἧς ἀπο-
σπῶμεν τὰ κατωτέρω παραλαβόντες αὐτὰ ἐκ τοῦ
«N. Asteas»:

«Προχθὲς τὸ πρῶν, ἐνῶ ἐσάπουνίζα τὸ πρόσωπόν
μου πρὸς τὴν θάλασσαν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν ὁ θα-
λαμηγός Δημήτριος χωρὶς νὰ τὸν καλέσω.

Ὁ Δημήτριος εἶναι Ἑλλήν, ἀληθινὸν τέκνον τῆς
γῶρας αὐτῆς, ὅπου βλοῖ νομίζω ὅτι ἐγεννήθησεν
διὰ νὰ ἄρχουν. Οἱ Ἐνέοι ἔλεγον, ὅτι εἰς κάθε πέντε
Ἑλλήνας εὐρίσκει κανεὶς ἓξ στρατηγούς.

Εἶπα εἰς τὸν θαλαμηγόν, ὅτι δὲν τὸν ἐχρεοιάζο-
μην, ἀλλ' ἐκεῖνος δὲν ἐφάνητο διατεθειμένος νὰ φύγῃ.

«Ὁ κύριος δὲν χρειάζεται τίποτε ἀπολύτως·
—ἐπέμεινε—δὲν μπορῶ νὰ κἄμω τίποτε γιὰ τὸν
κύριον·

Ὁ ὑπερβολικὸς αὐτοῦ ζήλος ἦτο τὸσον ἀσυνήθης,
ὥστε μετέβαλεν εἰς ὑποψίας. Καὶ γελῶν τοῦ εἶπα.

—Ἐλα Δημήτριε θάρρος. Τὶ καινούργια ἔχομε
σήμερον;

Τότε ὁ Δημήτριος ἐμεδίασε, εὐτυχῆς διότι ἐβλε-
πεν, ὅτι εἶχε διεκδικήσει εἰς τὴν σκίψιν του. Κατό-
πιν μοῦ ἐξήγησεν.

Εἶχεν ἀναγνώσει εἰς τὰς ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας
διάφορα ἀποσπάσματα τῶν σχετικῶν μετὰ τὴν Ἑλ-
λάδα περιγραφῶν μου καὶ τοῦ ἥκουσαν διὰ νὰ σχη-
ματίσῃ τὴν πεποιθήσιν, ὅτι εἶμαι εἰλικρινὴς φίλος
τοῦ τόπου τοῦ, ἀληθινὸς φιλέλλην. Τὰ αἰσθητάματα
αὐτὰ—προσέθεσε—μοῦ ἐνεπνεύουν τιμὴν καὶ τὸν εἶ-
λον ζωρῶς συγχίζουσιν. Ὅτε τὸ ἐπείγεται νὰ με εὐ-
χαριστήσῃ ἀπὸ ὀνόματος τῆς Ἑλλάδος;»

Με σοδάρῳ ὅπως μοῦ ἔπεινε τὴν χεῖρα—ἐν ὀνό-
ματι τῆς Ἑλλάδος. Καὶ μετὰ μὲν τὴν σφοδρότητα,
μολοντὶ ἤμην μετὰ τὸ νοκτικὸν, ἀντηλάλαξεν
χειραψίαν. Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ Δημήτριος
ἔγινεν ἄλλος ἄνθρωπος. Ὅλο καὶ νῆας περιποιοῦσε,
ὅλο καὶ νῆας φιλοφρονήσεις ἀνακαλύπτει. Ἐρχισ-
εὶ νὰ μανθῇ καὶ τὴν ἰταλικήν, μόνον καὶ μόνον διὰ
νὰ μοῦ ἐκδηλώσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του.

Με αὐτὸν τὸν ἀφελῆ τρόπον ἐκδηλώνει καὶ ἐξ-
ασκεῖ τὸν πατριωτισμὸν του. Ἡ τὸσον μικρὰ αὐτῇ
χώρα ἔχει τὸν μεγαλειότερον πατριωτισμὸν ποῦ
ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον. Ὁ ἐλληνικὸς λαὸς ζῇ με-
ψυμῇ, ἐλθὲς καὶ ἀγάπῃ πρὸς τὴν πατρίδα, φαίνε-
ται δὲ ὅτι ἡ διαίτα αὐτῆς εἶναι ἐξαιρετικὴ διὰ τὴν
ἀνάπτυξιν τῆς φυλῆς. Ὁ ἐλληνικὸς πατριωτισμὸς
δὲν εἶναι ἀσάφης τρυφερότης, ἀλλὰ σφοδρὸν πάθος.
Καὶ εἶχε τοῦ πάθους τὰς θῶας φαντασιοληξίας,
τὰς μανιέρας ὁρμᾶς καὶ τὰς ἐξοθαυμάστους ἀπο-
σιώσεις. Δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ
ἔδαφος, ἀλλ' ἀπὸ λατρείαν πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἰδέαν.
Οἱ Ἑλλήνες—ὅπως καὶ οἱ Ἰρλανδοὶ—ἐκπατρίζου-
ται εὐκόλως. Ἀλλὰ καὶ μακρὰν τῆς πατρίδος τῶν
δταν εὐρίσκονται, οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ τοῦ Ὁδοσ-
σέως, δὲν ποθοῦν παρὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἑλλη-
νισμοῦ. Καὶ μένουσιν Ἑλλήνες. Εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς
γῆς, οἱ Ἑλλήνες ἔχουν κλεισμένην εἰς τὴν καρ-
δίαν των, ὡς παλὸν ποῦ δὲν ἐξασθενεῖ ποτέ, τὴν
ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ μέγα ἐλληνικὸν ὄνειρον, α Ὁμο-
γενεῖς τοῦ Μακρὰν τῆς πατρίδος τῶν ζώντες ἢ ἀλῶ-
τρωτοι εἰσέτι μετὰ αὐτὸ τὸ ἔξοχον ὄνομα τῆς ἐνότη-
τος ἀποκαλοῦνται. Ἡ Ἑλλάς δὲν ἀριθμεῖται παρὰ
2,600,000 κατοίκους. Ἀλλ' οἱ ὁμογενεῖς ἀνέχον-
ται εἰς 9,000,000.

Ζοῦν εἰς τὴν Τουρκίαν, τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, τὴν
Αἰγυπτον, τὴν Μασσαλίαν, τὸ Λονδὸν, τὰς Ἡνω-
μένας Πολιτείας. Ἀλλ' ἡ Ἑλλάς μένει ἡ πνευμα-
τικὴ τῶν πατρὶς καὶ αἱ Ἀθῆναι τὸ σύμβολον τῆς

ἐθνικότητος. Ἡ ἀφοσίωσις τῶν πρὸς τὴν πόλιν τὴν
ἐσπεμένην μετὰ βιολέττας προσλαμβάνει μορφήν εἰ-
δωλολατρίας, τὴν ὅποιαν δὲν ἐγνώρισε καμμία ἄλλη
πρωτεύουσα. Οἱ «ὁμογενεῖς» ἀγαποῦν τὰς Ἀθῆνας
τὸν μετὰ τρυφερότητα καὶ ὑπερηφάνειαν ἔραστον.
Καὶ πολλοὶ τῶν λατρεύον ἀπὸ μακρὰ, χωρὶς νὰ
τὴν γνωρίζουν.

Ὁ Ἀδερφὸν δὲν ἤλθε ποτὲ εἰς τὰς Ἀθῆνας. Ἐ-
φοβεῖτο μήπως δὲν δυνήθῃ νὰ νύξῃ εἰς τὴν συγκί-
νησιν. ἐφοβεῖτο μήπως ἀπὸ τὴν αἰφνιδίαν χαρὰν
πέσῃ νεκρὸς εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς πολυαγαπημένης
του. Ἄλλοι ἐμειναν ἀγαμοὶ εἰς ὅλην τὴν τὴν
ζωήν, ἐκλέξαντες ὡς νύμφην τὴν ἐλληνικὴν πρωτεύ-
ουσιν, διὰ νὰ δυνήθουν νὰ τῆς ἀφίσουν ὅλα τὰ
τὰ πλοῦτη, ὅταν θὰ ἀπέθνησκον.

Ὁλόκληρος ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν εἶναι δημιούρ-
γημα τοῦ ἐλληνικοῦ πατριωτισμοῦ. Ἐγεννήθη καὶ
ἐμεγάλωσε μετὰ μίαν καταπληρῶσαν ταχύτητα,
διὰ τῆς μαγείας τῆς ἐθνικῆς ὑπερηφάνειας.

Ἐλέγη δικαίως ὅτι τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
ἀποτελεῖται ἀπὸ μίαν πόλιν καὶ ἀπὸ πλείστα χω-
ρία. Πρὸ ἐβδομήκοντα ἔτην ἦσαν χωρίον καὶ αἱ Ἀθη-
ναι, αἱ ὅποιαι εἶχαν καὶ δὲν εἶχαν δικαιοσύνην.

Σήμερον ἔχουν 180,000 κατοίκους καὶ ὅλην μικρὰς
μητροπόλεως. Ὁ Βασιλεὺς Ὀθων ἐξέλεξε, διὰ νὰ
κατοικήσῃ τὸ μεγαλοπρεπέστερον οἰκοδόμημα τῆς
νέας του πρωτεύουσος. Σήμερον ἡ κατοικία ἐνὸς
κλητήρος ὑπουργείου εἶναι μεγαλοπρεπεστέρα ἀπὸ
τὸ παλαιὸν ἐκεῖνο ἀνάκτορον. Εἶναι ἀληθές, ὅτι γε-
νικῶς αἱ ὁδοὶ τῶν Ἀθηνῶν στεροῦνται ἀρχιτεκτονι-
κοῦ χαρακτήρος καὶ παραμελοῦν οὐσιωδῶς τὰ πα-
ραδείγματα τῆς χάριτος καὶ τῆς εὐθυμίας τῆς ἀρ-
χαίας ἐλληνικῆς τέχνης. Ἀλλ' αἱ νέαι Ἀθῆναι δὲν
ὀκνοῦν ἐκδοκῆσαι ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν παλαιῶν διὰ
νὰ τὰς ὑπενθυμίσουν καὶ τὸσον πολὺ. Ἐδίδοντο
νὰ μεγαλύνουν διὰ νὰ γείνωναι σωστὴ πόλις καὶ δὲν
εἶχαν καιρὸν νὰ παρασυλλογισθῶν τὴν αἰσθητικὴν.

Ὁφείλαν κυρίως νὰ ἐδραῖωσιν τὴν ὑπαρξίν των
ὡς νέας πρωτεύουσας. Καὶ δὲν πρέπει νὰ φαίνονται
πρὸς τοῦτον, ἂν αἱ Ἀθῆναι, χωρὶς νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν
τὸ παρελθόν, διεκέρυξαν θαρραλέως τὸν νεωτεριστι-
κὸν τῶν χαρακτήρα.

Παρὰ τὸ πλεῖστον τῶν ἐνδόξων ἐσιπῶν αἱ νέαι
Ἀθῆναι αἱ τὸσον περιέργως εὐρωπαϊκαὶ καὶ ἐπιμό-
νως νεωτεριστικαὶ δὲν εἶναι αἱ τῆς εὐθυμίας. Ὑπο-
δηλοῦν τὴν σταθερὰν θέλησιν τοῦ νέου ἑλληνισμοῦ
νὰ μὴ ἀπορυσταλλῶθῃ εἰς τὴν θρησκείαν τοῦ παρ-
ελθόντος καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ τὴν ζωρὰν νάντι-
μετωπίσῃ τὸ μέλλον.

Διὰ τὴν διακόσμησιν τῆς τὸσον ταχέως ἀνα-
πτυχθείσης πόλεως ἐφρόντισεν ὁ πατριωτισμὸς τῶν
ὁμογενῶν. Τὸ κράτος δὲν οἰκοδόμησε παρὰ ἐν δη-
μόσιον κτίριον, τὴν Βουλὴν, ἡ ὁμοία, φανταστικῶς
τὸ μετρίωτερον ἰσὺ δλα. Ἐπειτα, ὡς νὰ μετενό-
ησε, ἀφῆκε διὰ τῶν ὁμογενεῖς τὰς ἀρχιτεκτονικὰς
φιλοδοξίας. Ἐντὸς τῆς νεωτεριστικῆς πόλεως ἀνε

Τί ἔλαβον ὡς ἀμοιβήν· τῆς λήθης ἰδὲς πικρία

Τί ἔλαβον ὡς ἀμοιβήν· τῆς λήθης ἰδὲς πικρία

καὶ ἀνέκτης τὴν νεανικὴν ὁρμήν καὶ ὕψος. Τὰ θαύματα ταῦτα δὲν ἀνέχεται ἡ φύσις τῶν πραγμάτων, τῶν τε τοῦ φυσικοῦ καὶ ἡθικοῦ κόσμου. Ἡ γῆ δὲν φέρε καρπὸς πρὶν ἢ δεχθῇ τὸ σπέρμα, λάβῃ δὲ τοῦτο τὸν καιρὸν τῆς ἐν τοῖς σπλάγχθοις τῆς γῆς μουσικῆς κινήσεως ἐνούμενον μετὰ τῶν ζωοποιῶν δυνάμεων τῆς καὶ μεταποιούμενον βαθμυδὸν εἰς ἰδίαν ὑπαρξίν, ὥπως ἀναδύσῃ πρέμνα, κλάδους καὶ φύλλα καὶ εἴτα καρποφορήσῃ. Καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου γένους, ὁ ἀγρὸς οὗτος τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν αἰσθημάτων δὲν καθίσταται γόνιμος ἀρχὴν καὶ πόθον μεγάλων καὶ ἰσχυρῶν ὑψηλῶν καὶ ἀναγκῶν ὧν πρὶν ἢ διὰ δοκιμασιῶν καὶ ταλαιπωριῶν ἀποκαθαρσθῇ ἀπὸ τῶν τριβύλων τῆς ἀμαθείας, ἀπὸ τῆς αἰσῆς τῶν νοσηρῶν ἰδιωτεῶν καὶ καταστῇ οὕτω ἐπιτήδειος δέγμων τῶν καρποφόρων σπερμάτων τῆς ἀληθείας, τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης.

Κατέστη τοιαύτη ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ; «Οὐκ ἀκόμῃ. Διότι ἀκριβῶς νῦν ἀποτελεῖ τὸ στάδιον, ἐν ᾧ δέξῃ καὶ λυσσαλὲς συνάπτεται ὁ ἀγὼν τοῦ καταδίκου παρελθόντος πρὸς τὴν ἀντιπαρατιθέμενην ὑγιᾶ συνειδήσει τῶν πολιτικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἀκριβῶς νῦν ὁ ἀνταγωνισμὸς πολιτείας ἀμαρτωλῆς καὶ ἔθνους λαθόντος ἐπὶ γένεσιν τοῦ βαρύνοντος αὐτοῦ ζυγοῦ τοῦ πειθόμενου ἐφάσκειν εἰς τὸ δέξασθαι αὐτοῦ σήμερον. Ἡ ἀλήθεια, ἡ ἐλευθερία, ἡ δικαιοσύνη καθήκοντα ἐκ τῶν βασιανιστηρίων, ὅσα ἐπὶ ὁδοῦνται ἐπὶ τῇ ἐφύσσει, ἀνέκτησαν δυνάμεις καὶ ὑπο τὴν εὐεργετικὴν τῶν πνοῶν συναγείρονται περὶ αὐτὰς αἱ μάχαι τοῦ λαοῦ περὶ τοὺς εἰσὶ καὶ κλο- νιδόμενοι, περιδεῖς πρὸς τῆς καταλυθείσης παντο- δυνάμειας τῶν τυραννικῶν, ἀλλὰ καὶ μεστὰ μίσους καὶ βδελυγμίας πρὸς τοὺς κατήλους τῶν ἱερωτάτων αὐτῶν δικαίων.

Ἄλλ' οὐδὲ ἡ αἰσῆς ἐστὶν ἡ ἡμέρα τῆς τελικῆς κρίσεως τοῦ λυ-σαλέου ἀγῶνος τῶν ἀντιρρόπων δυνάμεων. Θὰ βραδύνῃ πολὺ ἡ ἐπικράτης τῶν τριῶν ἐκείνων θεοτήτων. Ἐν τῇ ὁρμητικῇ τῶν ἐπιθέσει θὰ συναντήσωσι προσκόμματα, θὰ εὐρωσιν ἀντίστοιχον, ἐξ ἧς θὰ ἀναγκασθῶν εἰς ὑποχωρήσεις, θὰ προ- χωρήσωσι καὶ πάλιν θὰ ὑποχωρήσωσι, διότι οἱ ὁδοῦνται οἱ κατάλληλοι δὲν εὐρέθησαν εἰσεῖσι καὶ αἱ σωματικαὶ ἐκείναι θεαὶ πολλὰ εἰσὶ θὰ ὑποστῶσι μαρ- τυρία καὶ κακώσεις ὅστις δὲ καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν νομιζομένων ὁδῶν τῶν, διότι ὑποδύονται τὸ σε- μνὸν τῆς ἀρετῆς ἐνδομῇ, ἀκριβῶς, ὥπως τὴν ὑπα- νασίαν καὶ κατασχέσωσιν καὶ καταστρέψωσιν. Φεῦ! ποσάκις δὲν θὰ κινδυνεύωσι πολλὸν μᾶλλον ἐκ τῶν φίλων τῶν ἢ ἐκ τῶν ἐχθρῶν τῶν!

Ἄλλὰ παρὰ πάντα τὰ κληιδήματα καὶ τὰς μετα- πτώσεις ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ πολιτικὴ εὐκοσμία θὰ ἐπικρατήσωσιν ὅταν ἡ βράδυον. Διότι ἡ ἐπανόστασις τῆς 15 Ἀπριλίου δὲν εἶναι ἔργον ἀτόμων, ἀλλὰ τὸ ἡθικὸν ἀποτέλεσμα βραδέως καλ- λιεργηθείσης καὶ αἰφνιδίως ἐξαγέσεως ἐξεγέρσεως. Ἀποδείξεις τούτου εἶναι, καὶ πολλὰ τῶν ὁργάνων τῆς ἐξεγέρσεως ἔργον ἐν ἐαυτοῖς τὰ σπέρματα τῶν κακῶν καὶ τῆς διαφθορᾶς τοῦ παλαιοῦ καθεστώτος. Τόση ὑπῆρξεν ἡ δύναμις τῆς ἐξεγέρσεως.

Νῦν ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ναυπλίου ἐρ- χονται ἡμῖν τὰ πρῶτα μηνύματα τῆς ἄλλης ἀναγ- κοιοτάτης τῶν ἐπαναστάσεων προπαρασκευῆς, τῆς ὁργανώσεως τῶν λαϊκῶν ὁμάδων ὑπὸ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν ἐπὶ τειγμένῳ σκοπῷ. Τὸ παράδειγμα τοῦ Συνδέσμου τῶν Συντηγνῶν Ἀθηνῶν καὶ Πει- ραιῶς ἤρξατο νὰ μιμνῶται καὶ αἱ ἐπαρχίαι. Διὰ τοῦ τρόπου δὲ τούτου ἡ ἐπανόστασις θὰ εὐρὴ τοὺς ὁδοῦνται, οἷους δὲν ἀπέκτησε μέχρι τοῦδε ἡ ἐν περιωρισμένῳ κύκλῳ ἰδεῶν, ἐν τῷ κύκλῳ τῶν στρα- τιωτικῶν πραγμάτων τῆς χώρας. Οὕτω βαθμυδὸν τῶν μεγάλων ὁμάδων δὲν ἀντιμέτωποι θὰ γίνωσι καὶ συμμέροντα, ὅτινα θὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς τὴν φρον- τίδα τῆς πολιτείας, ἐν ᾧ μέχρι σήμερον αὐτὴ ἐού- ρετο θεαπαινὶς ταπεινὴ τῶν συμπερόντων ἀσυνει- δήτου καὶ ὑπαρᾶς ὀλιγαρχίας. Κατὰ τῆς ὀλιγαρ- χίας ταύτης τῆς καπιταλιστικῆς ἐξηγήθησαν αἱ γεωργι- καὶ τάξεις τῆς Θεσσαλίας, ὅμα ὡς ἐγνωσθήσαν αἱ πρῶται ἀποδείξεις τῆς συμπτῆσεως τῶν βουλευτικῶν συνδυασμῶν διὰ τὰς ἐπικείμενας ἐκλογὰς τῆς Ἀνα- θεωρητικῆς βουλῆς.

«Οἱ ἔγκριτοι χωρικοί, λέγει ἡ «Πρωτὰ» Λαρίσης τῶν διαφόρων χωρίων ἦλθον εἰς συνεννόσεις πρὸς ἀλλήλους διὰ τὴν σύμπληξιν Γεωργικοῦ Συνδέσμου. Αἱ γενικότεραι ἀποφάσεις δὲ ληφθῶν κατὰ τὰς ἐσθίας τοῦ Πάσχα, οἱ οἱ χωρικοὶ θὰ εἶναι εἰς τὰ χωρία τῶν.

Τὸν Σύλλογον τοῦτον δὲ ἀποτελεῖσιν ἅπαντες οἱ χωρικοὶ ἐγγεγραμμένοι ὡς μέλη. Ἐξ ἐκάστου χωρίου ἐκ τῶν μεγαλιτέρων θὰ ἐκ- λεγθῇ ἀνὰ εἰς ἀντιπρόσωπος, πάντες δὲ οὗτοι θ' ἀπο- τελέουσιν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου. Εὐθὺς ὡς γίνωσιν αἱ ἀρχαιότητες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, θὰ ἐπακολουθήσουν κατὰ χωρία ἐκ- λογαὶ πρὸς ἀνάδειξιν ἐκλεκτῶν, οἵτινες συνερχό- μενοι θὰ ὑποδείξουν τοὺς κατὰ τὴν Ἑθνοσυνέλευ- σιν ὑποψηφίους.

Ἐπίσης τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέ- σμου μετὰ τῶν ὑποψηφίων θὰ ἐλθῇ εἰς συνεννόησιν καὶ θὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ «Γεωργικοῦ Συνδέσμου», συγχρόνως δὲ θὰ ἐλθῇ εἰς συνεννόησιν καὶ μετὰ τῶν σωματείων τῆς πό- λεως, εἰς τὰ ὅποια θὰ προτείνωσιν συνεργασίαν καὶ θὰ ζητήσωσιν νὰ ὑποδείξουν καὶ ταῦτα ἀνάλογον ἀριθμὸν ὑποψηφίων.

Προσέτι τὸ Συμβούλιον θὰ ἐλθῇ εἰς συνεννόησιν καὶ μετὰ τὰ ἀνεξάρτητα στοιχεῖα Ἀγνῶς, Τυρανῶν, Δομοκῶν, μετὰ τοῦ Γεωργικοῦ Συλλόγου Φαρσά- λων καὶ Βελουκίων καὶ τοῦ ἀνεξαρτήτου κόμματος

τοῦ Βόλου καὶ Ἀλμυροῦ πρὸς κοινὴν συνεργασίαν κατὰ τὰς ἐκλογὰς.

Ἱεραπόστολοι τῆς ἰδέας τοῦ Συλλόγου θὰ περι- οδεύουσιν τὸν Νομὸν Λαρίσης καὶ θὰ ἀναπτύξουν τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀνεξαρτήτου «Γεωργικοῦ κόμματος».

Τὸ πρόγραμμα τοῦ κόμματος τούτου θὰ περι- λαμβάνῃ μετὰ τῶν ἄλλων:

Α) Τὴν λύσιν τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος διὰ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν τοιφυλικίων.

Β) Τὴν ἰδρύσιν Κτηματικῆς πιστωτικῆς Τρα- πέζης.

Γ) Τὴν ἐξαφάρισιν καὶ διάδοσιν τῶν ἐργω- ρίων προϋδνόντων.

Τοὺς χωρικοὺς ἐμμελήθησαν καὶ οἱ ἀνεξάρτητοι πολιτῆς Λαρίσης ἐπιστήμονες, ἔμποροι καὶ κτημα- τίας καὶ συνελθόντες ἀπεφάσισαν τὴν ἰδρύσιν πο- λιτικοῦ συλλόγου Λαρίσης, οὗ σκοπὸς ἐστὶν ἡ καταπολέμησης τῆς συμπτῆσεως τῶν κομμάτων καὶ ἡ ὑπόδειξις ἀνεξαρτήτων ὑποψηφίων.

Ἀνάλογος εἶναι ἡ κίνησις τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Να- πάκτου νεολαίας. Ἐπικρατοὶ νέοι συνελθόντες ἀπ- εφάσισαν τὴν οὐσίαν συλλόγου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀνάστασις», ἐκύρωσαν δὲ τὴν ἀπόφασίν των διὰ τοῦ ἐπομένου ὁροῦ.

«Ἡμεῖς, οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι, δίδομεν τὸν λόγον τῆς τιμῆς μας καὶ ὁρκιζόμεθα ἐν ὀνόματι τοῦ θεοῦ καὶ τῆς πατρίδος, ὅτι ἰδρύομεν σύνδεσμον ὁμοσπονδικὸν ἢ «Ἀνάστασις», τοῦ ὁποῦ σκοπὸς καὶ προσπάθεια θὰ εἶναι τὸ κατωτέρω:

«Νὰ κτηνηθῇ κατακέφαλα ἡ μικροσυνταλαγῇ, ἡ ὁποία ἐνέκρωσε τὴν Ἑλλάδα καὶ μᾶς ἔκαμε νὰ ἐκπατρίζωμεθα. Νὰ φωτίσωμε καὶ νὰ ἐκπαιδύσωμε τὸν κόμον, ὥστε νὰ μάθῃ νὰ σκέπτεται ποῖον εἶναι τὸ συμφέρον αὐτοῦ καὶ τῆς πατρίδος, ὅπως γίνεσθαι εἰς ὅλον τὸν ἅλλον κόσμον. τὸν πεπολιτισμένον καὶ τὸν ἀληθινὸν ἐλευθέρον. Νὰ μορφώσωμε τὸν κό- μων οὕτως ὥστε ἕκαστος νὰ ἐννοῇ οὐ ὡς πολιτὴς ποῦ εἶναι, ἔχει ἐκτός τῶν ὑπογεγραμμένων καὶ δικαίω- ματα μεγάλα. Νὰ γνωρίσωμεν εἰς τὸν κόσμον, ὅτι τὰ δικαιώματά τὸν δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰ τὰ ζητῇ, ὡς ὁμοσπονδία, ἀπὸ κανένα, παρὰ ἀπὸ τὰς ἀρχῆς τῆς πατρίδος. Θὰ ἐργασθῶμεν διὰ νὰ μᾶς δοθῇ δικαιο- σύνη καὶ ἀσφάλεια, διὰ νὰ λείψῃ ἡ ἀναρχία καὶ ἡ δυστοχία. Θὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὴν συγκοινωνίαν τῶν χωρίων μὲ τὰς πρωτευούσας τῶν Νομῶν καὶ ἐπαρχιῶν οὕτως, ὥστε ὁ ἀραδύτος νὰ κατέλθῃ τῆς τιμῆς τῶν 50 λεπτῶν κατ' ὁκτῶν. Θὰ ἐργα- σθῶμεν διὰ νὰ ἀνακουφισθῇ ἡ ψυχὴ τῶν πολλοῦ κόσμου καὶ νὰ γλυκαθῇ ὁ ἐργάτης ὁ δοῦλος. Θὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὴν πρόοδον τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας καὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐν γένει ἐνδοχ- σιν τοῦ τόπου. Τοιοῦτοτρόπως ὅλοι οὐνεπισμένοι, θὰ ζητοῦμε τὴν ἀρρωγίαν τῆς Κυβερνήσεως εἰς δι- μόνοι μας δὲν θὰ δυνάμεθα νὰ φέρωμεν εἰς πέρας.

Εἶναι διαγνῆ τὸ δέμας τῆς κινήσεως ταύτης; Δὲν τὸ πιστεύομεν ἔξ ὀκλήρου. Πιστεύομεν μό- νον, ὅτι διαγνῆ καὶ καθαρὰ καὶ ἀγνή εἶναι ἡ δύ- ναμις τῶν νεανιῶν, ἡ δύναμις δὲ αὐτὴ θὰ ἐξα- γνίσῃ αὐτὰ καὶ οὐν αὐτοῖς τὸν πολιτικὸν βίον τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, δὲν ἐνόθευσεν ἀσυνείδητος καὶ ἀγρία καπηλεία.

Ἡ στρατιωτικὴ ἐκκαθάρισις.

Τὸ ἀνώτατον στρατιωτικὸν συμβούλιον συνήλθεν ἐπανελημμένως μέχρι τοῦδε συνοκροῦν περὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ στρατοῦ ἀπὸ τῶν ἀναξίων αὐ- τοῦ στοιχείων. Τὸ συμβούλιον τοῦτο δὲν θὰ ἀσχο- ληθῇ περὶ τῆς στρατιωτικῆς ἀξίας τῶν ἀξιωματι- κῶν, ἀλλὰ περὶ τῆς ἡθικῆς αὐτῶν θέσεως ἐν τῷ στρατεύματι, περὶ τῶν πράξεων, αἵτινες καθιστοῦν τὸν ἀξιωματικὸν ἀνεπιτήδειον νὰ εἴῃ ἐν τῷ μέρῳ τοῦ στρατεύματος. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου δὲν ἐγνώσθησαν εἰσὶ.

Ο. κ. Δ. Κακλαμῆνος περὶ τοῦ Ἰωάννου Μωρεῆς.

Ἐνώπιον πνευματικῶν καὶ ἐκλεκτῶν ἀκρατηρίων ἐν τῇ αἰθούρᾳ τοῦ «Παρθενόου» ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν ἐσωτερικῶν γραφεῖον τοῦ τύπου κ. Δ. Κακλαμῆνος ἐποίησε διάλεξιν περὶ τοῦ ἀπὸ ἀποβιώσαντος μεγάλου ποιητοῦ τῆς Γαλ- λίας καὶ ἐνδόξου τῆς Ἑλλάδος υἱοῦ Ἰωάννου Μω- ρεῆς. Ἐν τῇ διάλεξί τῇ αὐτῇ ο. κ. Κακλαμῆνος ὕ- μνησεν ἐν πεζῷ ποιήματι τὸν ὑμνητὴν ψάλην καὶ ἠρνήθη τὰς περιπέτειας, τὰς περιπληνόμενους μάλ- λον εἰπεῖν τῆς λεπτοῆς ἐκείνης διανοίας, ἥτις ἐξω- σθεῖσα τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῆς κεντροφύγους δυνά- μεως τῆς ἀναζητήσεως τοῦ ὑψηλοῦ καὶ τοῦ με- γάλου εἰς τὴν μερίστην αὐτῆς ἀνεπερώθη πηλὴν, διὲ ἐνοσιάλγησε τῆς καταγωγῆς τῆς τὴν κοίτιδα καὶ διὲ ἐστράφη πρὸς τὴν ἀστεριεμένην πηλὴν τοῦ καλοῦ, τὰ ἀπαράδεκτα ὑποδείγματα τοῦ κάλλους, ὅτινα ἐφιλοτέχνησεν ἡ καλλιτεχνικὴ διάνοια τῆς ἀρ- χαίας Ἑλλάδος. Ἀνέλυσε δὲ τελευταῖον τὸ ἔργον τοῦ «Ἑλλήνος» ποιητοῦ, ὅστις ἡμίσεως τὰς ἐν γαλλικῇ φωνῇ λαλονμένας ἑλληνικὰς του σκέψεις μὲ τὴν ἀπείρητον, κομψὴν καὶ μεγαλοπρεπὴ πορφύραν τῆς ἑλληνικῆς ποιήσεως, μετὰ τῆς θερμῆς ἐκείνης καὶ φιλοσυνέχου ἀκριβείας, ἣν ἐμπνέει μᾶλλον ἢ μυ- στικὴ δύναμις τῆς πνευματικῆς οὐνεγενείας ἢ ἡ ψυ- χρὰ καὶ ἀνιστὰ ἐλπίς βελικὴ μῆθους. Τὴν ὁ- ραίαν ταύτην διάλεξιν ὁ «Ἀγὼν» ἠτύχησε νὰ πε- ριλάβῃ ἀπὸ σήμερον εἰς τὰς ἐπιφυλλίδας του.

Ἐξωρωπῆαις περιηγηταί.

Ἀλλεπάλληλα κατέπλεσαν τὴν ἑδδομάδα ταύτην τὰ ἀτόμολα τὰ κομίζοντα ἐξ Αἰγύπτου καὶ Πα- λαιοτίνης ἐκατοντάδας Εὐρωπαίων καὶ Ἀμερικανῶν περιηγητῶν. Ἡ πολλαχῶς εὐεργητικὴ αὐτὴ κίνησις

θὰ ἦτο ἴσως πολὺ μεγαλειτέρα, ἐὰν ἡ κακοδομία ἡ ἀκρισία Εὐρωπαίων τινῶν δημοσιογράφων μὴ παρῆσαν τὸν τόπον ἡμῶν ὡς ἡφαίστειον ἀπειλοῦν σπαραγμοὺς ἐμφύλους καὶ αἱματοχυσίας. Εἰς τοὺς ἐπισκέπτας τούτους περιλαμβάνονται καὶ ἄνδρες λό- γιοι καὶ ἐπιστήμονες, οἵτινες, εἰμεθα βέβαιοι, θὰ γίνωσι κομισαὶ εἰς τὴν πατρίδα τῶν ἀγαθωτέρων περὶ τῆς Ἑλλάδος εἰδήσεων.

Ἡ εἰς Κέρκυραν μετέβασις τοῦ βα- σιλέως. Ἡ ὑποδοχὴ.

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἀπῆλθε διὰ τῆς «Ἀμφιτρίτης» εἰς Κέρκυραν, ὅπου ἐφθασε τὴν ἐπομένην. Ὁ λαὸς τῆς Κερκυρας ἐδε- ξιώθη τὸν βασιλέα ἐνθουσιωδέστατα. Χιλιάδες κό- σμου ἐκείνησαν Αὐτὸν διὰ ζωηροτάτων ἐπενφη- μῶν ὑπὲρ Αὐτοῦ καὶ ἀπάσης τῆς βασιλικῆς οἰκο- γενείας. Ὅλον ἐκείνο τὸ πλῆθος παρηκολούθησε τὸν βασιλέα μέχρι τῶν ἀνακτόρων, ἠνγάκασε δὲ τοῦτον νὰ ἐξέλθῃ ἐπὶ τοῦ ἐξώστου καὶ νὰ δημηγορήσῃ ταῦτα:

«Σὺς εὐχαριστῶ διὰ τὴν ὑποδοχὴν τὴν ὁποίαν μοὶ ἐκάματε, βεβαιωθῆναι δὲ οὐ εἶμαι λίαν συγκε- κινημένος διὰ τοῦτο. Ἐφρόντισα καὶ φροντίσω πάντοτε διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος, διότι ἡ εὐτυχία μου εἶναι ἡ εὐτυχία τοῦ λαοῦ Μου. Εὐχομαι δὲ διὰ τὸς Α. Μ. Παντοδύναμος Θεὸς προστατῇ τὴν ἀγα- πητὴν μου Ἑλλάδα καὶ ἀποτρέψῃ ἀπ' αὐτῆς πᾶν κακόν».

Τὸν βασιλέα θὰ παρακολουθήσωσιν εἰς Κέρκυραν καὶ οἱ πρόεδροι. Πρῶτοι δὲ ἀπῆλθον ἤδη ἐκεῖσε οἱ πρόεδροι Ἀγγλίας καὶ Ἰσπανίας καὶ Γαλλίας.

Τὴν Κυριακὴν ἀνεμένει νὰ καταπλεύσῃ εἰς Κέρ- κυραν ἡ Γενούσης τῆς Ἰταλίας ἡ φέρουσα τὴν βα- σίλισσαν τῆς Ἀγγλίας μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς πριγκίπισσας Βικτωρίας καὶ τῆς πριγκίπισσας τῆς Ἑλλάδος «Ἐλένης» ἐρχομένης ἐκ Ρωσίας ἀγγλικῇ βασιλικῇ θαλαμηγῷ, ἀλλ' ἔνεκα τῆς τρικυμίας ἡναγ- κάσθη νὰ ἀνακεῖται πρὸς τὴν Σήμερον ἡ θαλαμ- ηγὸς κατέπλευσεν εἰς Κέρκυραν, ὅπου ὁ λαὸς θεορ- μὴν ὡσαύτως ἔκμεν ὑποδοχὴν εἰς τὴν σεπτὴν ἑξῆς.

Φήμεν κυκλοφορεῖ, ὅτι εἰς Κέρκυραν θὰ μεταβῇ καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Δανίας, ἀδελφὸς τοῦ ἡμετέρου βασιλέως, ὁ Διάδοχος τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ πρίγκιψ Γεώργιος, ἀποδίδεται δὲ σημασία οἰκογενειακοῦ συμβουλίου εἰς τὴν συνάντησιν ταύτην τῶν μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

Ἡ σχολικὴ γυμναστικὴ.

Ἡ ἐδδομάς αὕτη, ὡς καὶ ἡ παρελθούσα, εἶναι ἐδδομάς τῶν ἐν τῇ γυμναστικῇ ἐξετάσεων τῶν σχο- λείων. Ἐκατοντάδες χιλιάδες παιδῶν συγκεντροῦν- ται εἰς τοὺς στίβους τῶν γυμναστηρίων καὶ ἐπιδει- κνύουσι προτεταμένα στήθη καὶ χεῖρας καὶ πόδας ὀρθομένους κινουμένους καὶ σκορπίζουσι τὴν ἐλπίδα, διὰ αἱ νέαι γενεαὶ δὲ ἀποδοῖσι καλλίτερον φύλακες καὶ φιλοσοφώτεροι τῶν ἡδὴ ὡρίμων ἡλικιῶν ἐρ- γάται τῆς ἐθνομαιίας καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς πατρί-δος. Σήμερον ἐξετάσθησαν ἐν τῷ ἀκαδημαϊκῷ γυ- μναστηρίῳ οἱ φοιτητα τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Πο- λυτεχνείου παιδευθέντες ὑφ' ἐνὸς τῶν ἀρίστων γυ- μναστῶν τῆς Ἑλλάδος, τοῦ κ. Ἀρβανίτου, διευθυ- ντοῦ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Γυμναστηρίου, ἀνδρὸς σεμνοῦ καὶ βαθεῖαν ἔχοντος τὴν συνείδησιν τοῦ ἔργου τοῦ ὑψηλοῦ, ὅπερ δὲν ἐπιρροῦνται μόνον τὸ σῶμα εἰς κατοικίαν ὄχιον ψυχῆς, ἀλλὰ κομῶσι καὶ ταύτην διὰ τῆς διδασκαλίας τοῦ ὅρου τῶν κινήσεων, τῆς ὑποταγῆς τῶν θελήσεων ἐκδοῦσι εἰς μίαν ἀρχὴν, τοῦθ' ὅπερ εἶναι τὸ γνώρισμα τῆς θαυματουργοῦ πειθαρχίας. Οἱ ἀκαδημαϊκοὶ πολιτῆς διὰ τῶν ἀσκή- σεων τῶν ἐπιμαρῶν τοῦ διδασκάλου τῶν τῆς εὐσυνεί-δητον φιλοπονίας.

Στρατιωτικά.

Παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἀπε- φασίσθη ἡ προμήθεια τριακοσίων ἵππων οὐγγρι- κῶν διὰ τὸ ἱππικόν. Κατόπιν τούτου διατάχθη ἡ ἐν Οὐγγαρίᾳ ἐξ ἀξιωματικῶν ἐπιτροπὴ νὰ παρατείνῃ τὴν ἐκεί διαμονὴν τῆς μέχρι τῆς παραλαβῆς αὐτῶν. Ἡ προσεχὴς Κυριακὴ εἶναι ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς ἡμερησίας τῶν τεσσάρων ἡλικιῶν τῶν ἀπαλλοτρι- σμένων ἐντιπώσεως ἐκ τοῦ ὁλοήμερου ἀλλὰ καρποφόρου στρατιωτικοῦ τῶν βίων. Οἱ εἰς τὰς τάξεις τῶν γενημένων ἐφεδρῶν μεταβιβε- νοὶ οὗτοι ὀπλίται εἶναι κατενομοτακμένοι ἐκ τῆς πατρικῆς διαγωγῆς καὶ τῆς φιλοπόνοῦ διδασκαλίας, ὑπερήφανοι δὲ, ὅτι ἡ πατρίς των εἰδίδασκεν αὐτοὺς τὴν τέχνην τοῦ βλεπεῖν αὐτῆς ἀμύνεσθαι.

Ἐντὸς τοῦ Μαΐου καλοῦνται ἄλλαι δύο ἡλικίαι ἀγυμνάστων καὶ ταῦτα, διότι ἡ ἑλλει- πὴς μέσων στρατιωτικῶν δὲν συγχωρεῖ τὴν ποδο- κλησὶν ἀθρόων τῶν ὑπολειπομένων ἡλικιῶν ἀγυμνά- στων. Ἀλλὰ μέχρι τοῦ Ἀπριλίου θὰ γυμνασθῶσι πᾶσαι.

Οἱ Πανελλήνιοι ἀγῶνες.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἤρξατο τελοῦμενοι ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Στάδιῳ οἱ ἐκ τῶν Πανελληνίων ἀγῶνες ἐν αὐτῷ συνήθως διεξαγόμενοι. Πρῶτος καὶ μόνος ἀγὼν ἐτελέσθη ὁ τοῦ ἀνωμάλου δρόμου 12 χιλιομέτρων, οὗ τὸ ἐπαθλὸν εἶναι πολὺτις καὶ τὴν ἐκείνην ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας.

Ὁ ἀγὼν οὗτος ἐτετέλεσθη τὸ πρῶτον τὴν 18 Μαρτίου 1907 ἐν τῷ Ποδοκλατοδρόμῳ Ν. Φαλή- ρου, ὅπερ εἶχεν ὁρισθῇ ὡς ἀμετακίνητος καὶ τέρας τοῦ δρόμου, ἦτο δὲ 6 χιλιομέτρων. Ὅλῳρον βραδύτερον δὲ τὴν 2 Μαΐου τοῦ αὐτοῦ ἔτους κατὰ τὴν ἐπ'

εὐκαιρίᾳ τῆς ἀφίξεως τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας δοθεῖσαν ἐν τῷ σταδίῳ πρὸς τὴν αὐτὴν ἀθλητικὴν ἐσθρὴν, ἐπαυλήθη καὶ πάλιν ὁ ἀγὼν ὁμοίως 8 χιλιομέτρων. Διὰ τὸν ἀγῶνα τούτον ἐπαιθλὸν ἐπαμειβόμενον βαρυνιμότατον κύπελλον εἰς ὄνομα τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας καὶ ὥρισεν ἕκτοτε ἐν αὐτῷ τούτῳ ἀγῶνα τούτῳ. Τὸ κύπελλον αὐτὸ ἀνεμνήθη τότε εἰς τὸν νικησαντα κατὰ τὸν ἀγῶνα Πανελλήνιον Γυμναστικὸν Σύλλογον. Εἴτα ἀπὸ τῆς 1908 καὶ ἐντεῦθεν ὁ ἀγὼν οὗτος ὀρίσθη 8 χιλιομέτρων.

Τὸν τὴν Κυριακὴν διεξαχθέντος ἀγῶνος με- τέρωσι οἱ σύλλογοι Πανελληνίους Γυμναστικῶν Σὺλλο- γος, ὁ Ἑθνικὸς καὶ ὁ τοῦ Ὀμίλου τῶν Φιλάθλων Πειραιῶς.

Πρῶτος ἦλθεν εἰς τὸ στάδιον διανύσας τὸ δι- στήμα εἰς 45", 42", 2) 5) ὁ Μανωλάκης τοῦ Πανα- γίου γυμν. Συλλόγου διανύσας αὐτὸ εἰς 45", 43", καὶ τρίτος ὁ τοῦ αὐτοῦ συλλόγου ἀθλητὴς Δάσκαλος Κατ' αἰτομον ἄρα ἐνίκησεν ὁ Πανελλήνιος γυμνα- στικὸς Σύλλογος, ἀλλὰ καθ' ὁμᾶδα ὁ Ἑθνικὸς γυμναστικὸς Σύλλογος, ὅστις μετὰ τῶν πρώτων πέντε ἀθλητῶν ἀνέδειξε τοὺς περισσοτέρους καὶ ἐπαμειβόμενον κύπελλον ἐδόθη εἰς αὐτὸν ἑρπύς. Τὸν ἀγῶνα ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶ- νων ἐτηλεγράφησε πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν βασιλέα τῆς Ἰταλίας. Ἐν τῷ Σκοπευτηρίῳ δὲ τῆς Καλλιθέας διεξήχθησαν τὴν αὐτὴν ἡμέραν οἱ πανελλήνιοι σπο- ρητικοὶ ἀγῶνες. Τὴν 22, 23, 24 καὶ 25 Ἀπρι-